

רחל היקרה!

כמו כל ילדי כיתתנו אנחנו מצינים השנה את שנת ה-70.
כבוגרי בית הספר "אלומות" בעפולה עילית, חוויות רבות אספנו ממחנכים
בהם מלכה גרי, אברהם פינגר, אביבה שחר, שנתנו לנו את היסודות למה שאנחנו
היום.

כחבורה היינו מסתובבים ברחבי הישוב, נפגשים לא"ש לילה. מסיבות כיתה,
משחקים במשחקים שחלפו מהתודעה: קלאס, חמש אבנים, חמור חדש, שני
חבלים.

נהנינו לבוא גם לביתך עם הוריך המקסימים. שקיבלונו עם מבטא הונגרי כבד
ותמיד בסבר פנים יפות.

נפגשנו שוב אחרי למעלה מחמישים שנה בביתי. מפגש שעורר זיכרונות יפים
וחוויות רבות שחווינו. עוד זכינו בהשתתפותה של אביבה שחר מחנכת ה'.
חוויה שלא תישכח.

רחל יקרה, אני חגגתי 70 רק לפני יומיים. מפגש מוזר עם מספר מאיים ממש.
אבל זה רק מספר. החזות שלנו צעירה. אנחנו מתפקדות במלוא המרץ. מטופלים
בילדים ובאוויר של נכדים וזה התמריץ היום יומי לכל בוקר חדש.
תמשיכי עם יקיריך בהרבה בריאות, לאור המצב שכולנו נתונים בו זה כנראה
הדבר הכי חשוב היום. בעשיה, הגשמה עצמית, המשיכי להיות מלאת מרץ
ואופטימיות.

שמחה לברך ממרום גילי ה"מופלג" (גדולה ממך בחודש) שנמשיך להיות בקשר
ונהנה מפרי מעשינו לפחות בחמישים השנים הבאות.

חיבוק גדול

אוהבת בתיה דורי (דובינר)